

Peningastefnunefnd Seðlabanka Íslands

Fundargerð peningastefnunefndar Seðlabanka Íslands, júní 2017

Birt: 28. júní 2017

Lög um Seðlabanka Íslands kveða svo á að það sé hlutverk peningastefnunefndar að ákvarða vexti og önnur stýritæki peningastefnunnar og að „[opinberlega skuli] birta fundargerðir peningastefnunefndar og gera grein fyrir ákvörðunum nefndarinnar og forsendum þeirra“. Í samræmi við lögin hefur peningastefnunefndin ákveðið að birta fundargerðir af vaxtaákvörðunarfundum sínum tveimur vikum eftir hverja ákvörðun. Í *Ársskýrslu* bankans verður greint frá því hvernig einstakir nefndarmenn greiddu atkvæði.

Hér birtist fundargerð fundar peningastefnunefndarinnar 12. og 13. júní 2017, en á honum ræddi nefndin efnahagsþróunina, þróun á fjármálamörkuðum, vaxtaákvörðunina 14. júní og kynningu þeirrar ákvörðunar.

I Þróun í efnahags- og peningamálum

Áður en nefndarmenn fjölluðu um vaxtaákvörðunina ræddu þeir innlenda fjármálamarkaði, fjármálalegan stöðugleika, horfur í heimsbúskapnum og utanríkisviðskiptum Íslands, innlandan þjóðarbúskap og verðbólgu, með hliðsjón af upplýsingum sem hafa komið fram frá vaxtaákvörðun nefndarinnar 17. maí 2017.

Fjármálamarkaðir

Milli funda nefndarinnar hækkaði gengi krónunnar um 1,1% gagnvart viðskiptaveginni gengisvísitölu. Á sama tímabili hækkaði það um 1,8% gagnvart Bandaríkjadal, 0,4% gagnvart evru og 3,1% gagnvart bresku pundu. Hrein gjaldeyriskaup Seðlabankans á innlendum gjaldeyrismarkaði námu 54 milljónum evra (6,03 ma.kr.) á milli funda eða sem nemur um 22% af veltu á gjaldeyrismarkaði.

Taumhald peningastefnunnar miðað við raunvexti Seðlabankans jókst milli funda nefndarinnar. Raunvextir bankans miðað við meðaltal mismunandi mælikvarða á verðbólgu og verðbólguvæntingum höfðu hækkað um 0,3 prósentur frá því rétt eftir vaxtalækkun bankans í maí og voru 2,7%.

Vextir á millibankamarkaði með krónur höfðu þróast í takt við meginvexti bankans á milli funda. Velta á markaðnum hafði verið talsvert meiri frá áramótum en á sama tíma í fyrra og nam 111,6 ma.kr.

Ávöxtunarkrafa óverðtryggðra ríkisbréfa hafði lækkað um allt að 0,4 prósentur í kjölfar lækkunar meginvaxta bankans og birtingar síðustu fundargerðar peningastefnufundar. Krafa verðtryggðra ríkis- og íbúðabréfa hafði lækkað um allt að 0,2 prósentur milli funda.

Óverðtryggðir vextir inn- og útlána viðskiptabanka lækkuðu um 0,1-0,3 prósentur í takt við vaxtalækkun bankans í maí en óverðtryggðir vextir útlána lífeyrissjóða voru óbreyttir á milli funda. Þá lækkuðu verðtryggðir vextir lífeyrissjóða lítilla milli funda, í takt við ávöxtunarkröfu verðtryggðra ríkis- og íbúðabréfa, en vextir verðtryggðra lána viðskiptabanka voru óbreyttir.

Áhættuálag á erlendar skuldbindingar ríkissjóðs hafði lítið breyst á milli funda. Skuldatryggingarálag á fimm ára skuldbindingar ríkissjóðs í Bandaríkjadöllum var óbreytt frá maífundu nefndarinnar og mældist 0,8% en vaxtamunur á evruútgáfu ríkissjóðs gagnvart skuldabréfi Þýskalands hafði hins vegar hækkað lítillega og var 1 prósentu.

Greiningardeildir fjármálafyrirtækja væntu ýmist óbreyttra vaxta í júní eða að þeir yrðu lækkaðir um 0,25 eða 0,5 prósentur. Sem rök fyrir lækkun vaxta nefndu þær að verðbólguhorfur hefðu batnað vegna hækkunar á gengi krónunnar og að merki væri um að hægja tæki á hækkunum húsnæðisverðs á næstunni auk þess sem raunvextir hefðu hækkað milli funda nefndarinnar. Helstu rök fyrir óbreyttum vöxtum sem voru nefnd vörðuðu spennu á vinnumarkaði, kraftinn í þjóðarbúskapnum og takmarkað aðhald ríkisfjármála.

Vaxtarhraði peningamagns hefur aukist á undanförunum tveimur mánuðum. Ársvöxtur víðs peningamagns (M3) var tæplega 9% í mars og 7½% í apríl, sé leiðrétt fyrir innlánnum fallinna fjármálafyrirtækja. Líkt og á síðasta ári stafar ársvöxturinn að stærstum hluta af auknum innlánnum heimila. Aukinn vaxtarhraði peningamagns á sl. tveimur mánuðum skýrist einnig af því að innlán atvinnufyrirtækja og fjármálageira jukust meira á milli ára en þau hafa gert á undanförunum mánuðum.

Leiðrétt fyrir skuldalækkunaraðgerðum stjórnvalda stækkaði stofn útlána lánakerfisins til innlendra aðila um tæplega 3½% í apríl samanborið við sama mánuð í fyrra en tæplega 4½% sé tekið tillit til áhrifa gengisbreytinga á stofn lána í erlendum gjaldmiðlum. Vöxturinn skýrist af auknum útlánnum til heimila og atvinnufyrirtækja. Ársaukning útlána lánakerfisins til heimila var tæplega 4% í apríl, sé leiðrétt fyrir skuldalækkunaraðgerðum stjórnvalda.

Úrvalsúsitala Kauphallarinnar, OMXI8, hafði lækkað um 2,7% á milli funda en hækkað um 7,2% frá áramótum. Velta á aðalmarkaði var tæplega 318 ma.kr. á fyrstu fimm mánuðum ársins eða um 26% meiri en á sama tímabili í fyrra.

Alþjóðleg efnahagsmál og utanríkisviðskipti

Samkvæmt spá Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD), sem birt var í júní, er gert ráð fyrir að hagvöxtur í ríkjum OECD verði heldur meiri í ár og á næsta ári en stofnunin hafði spáð í nóvember. Talið er að hagvöxtur á heimsvísu aukist úr 3% í fyrra í 3,5% í ár sem er 0,2 prósentum meira en gert var ráð fyrir í nóvember. Spáð er 3,6% hagvexti á heimsvísu á næsta ári. Horfur um vöxt alþjóðaviðskipta á árunum 2017-2018 hafa einnig batnað. Spá OECD um hagvöxt í helstu viðskiptalöndum Íslands er 0,2 prósentum hærrí í ár en gert var ráð fyrir í nóvember eða 2%. Talið er að verðbólga í viðskiptalöndum Íslands verði 0,3 prósentum meiri í ár en gert var ráð fyrir í nóvembersspánni vegna hækkunar hrávöruverðs að undanförunu eða 1,9%.

Halli af vöruskiptum Íslands nam 61 ma.kr. á fyrstu fimm mánuðum ársins en á sama tíma í fyrra var 41 ma.kr. halli. Verðmæti útflutnings jókst um 7% á föstu gengi milli ára en verðmæti

innflutnings jókst um 15%. Útflutningsverðmæti iðnaðarvara jókst um 18% en á móti vó að útflutningsverðmæti sjávarafurða dróst saman um 6%. Vöxt innflutnings má einkum rekja til þess að verðmæti innfluttrar hrá- og rekstrarvöru jókst um tæplega fjórðung og verðmæti innflutts eldsneytis og smurolíu um 40%.

Miðað við skráð heimsmarkaðsverð hélst álverð óbreytt á milli funda peningastefnunefndar en fyrstu vikuna í júní var meðalverð áls tæplega fimmtungi hærra en á sama tíma í fyrra. Verðlag sjávarafurða í erlendum gjaldmiðlum hækkaði um 2,5% milli mánaða í apríl en um 7,9% milli ára.

Raugengi miðað við hlutfallslegt verðlag hafði hækkað um 5,6% milli mánaða í maí og var 105,2 stig. Fyrstu fimm mánuði ársins var það 18,8% hærra en á sama tímabili í fyrra og má rekja hækkunina til samsvarandi hækkunar nafngengis krónu en verðbólga hér á landi hefur verið jafn mikil og í viðskiptalöndum Íslands.

Innlendur þjóðarbúskapur og verðbólga

Samkvæmt bráðabirgðatölum sem Hagstofa Íslands birti í júní var árshagvöxtur 5% á fyrsta ársfjórðungi 2017 sem er nokkru minni hagvöxtur en á seinni hluta síðasta árs. Má fyrst og fremst rekja það til áhrifa af verkfalli sjómanna á fyrsta ársfjórðungi sem komu fram í samdrætti vöruútflutnings og skýra auk þess að hluta til neikvætt framlag birgðabreytinga. Þá hægði töluvert á vexti fjármunamyndunar sem að hluta skýrist af minni fjárfestingu í skipum og flugvélum. Þjóðarútgjöld jukust um 3,2% milli ára á fjórðungnum. Þar af jukust neysla og fjárfesting alls um 4,7% og endurspeglar munurinn neikvætt framlag birgðabreytinga. Þrátt fyrir áhrif sjómannaverkfallsins á útflutning var nettóframlag utanríkisviðskipta á fjórðungnum jákvætt þar sem útflutningur jókst meira en innflutningur eða um 5,4% samanborið við 3,1%.

Hagvöxtur á fyrsta ársfjórðungi 2017 var lítillega minni en spáð var í *Peningamálum* í maí. Fjárfesting var heldur minni en spáð var og skýrist fráviknið nánast eingöngu af minni íbúðafjárfestingu en kemur fram í tölum Hagstofunnar. Vöxtur einkaneyslu var hins vegar meiri en auk þess hafði verið gert ráð fyrir að hið neikvæða framlag birgðabreytinga yrði meira en tölur Hagstofunnar benda til. Vöxtur þjóðarútgjalda mældist svipaður og spáð hafði verið. Vöxtur þjónustuútflutnings var mikill á fjórðungnum en var þó minni en spáð var. Framlag utanríkisviðskipta var því minna en í spá *Peningamála*.

Viðskiptajöfnuður var jákvæður um 11,1 ma.kr. á fyrsta ársfjórðungi eða sem nemur 1,9% af landsframleiðslu. Þetta er töluvert minni afgangur en á fjórðungnum á undan og heldur minni afgangur en á sama tíma í fyrra en þá var hann 2,6% af landsframleiðslu. Afganginn í ár má rekja til 43,1 ma.kr. afgangis af þjónustuviðskiptum og 3,1 ma.kr. afgangis af jöfnuði frumpáttatekna og rekstrarframlögum en á móti vó 35,1 ma.kr. halli af vöruskiptum.

Helstu vísbendingar um þróun einkaneyslu í upphafi fjórðungsins gefa til kynna að vöxtur eftirspurnar heimila sé enn nokkuð kröftugur, en að e.t.v. hafi hægt á vextinum frá fyrsta ársfjórðungi 2017. Væntingavísitala Gallup mældist 123,6 stig í maí, sem er ríflega 3 stigum lægra en í mánuðinum á undan og um 12 stigum lægra en á sama tíma í fyrra. Þrátt fyrir að vísitalan hafi lækkað gefur hún enn til kynna jákvæð viðhorf heimila.

Samkvæmt niðurstöðum sumarkönnunar Gallup sem framkvæmd var í maí meðal 400 stærstu fyrirtækja landsins, voru viðhorf fyrirtækja um núverandi efnahagsaðstæður mjög góðar en stjórnendur voru lítillega svartsýnni um horfurnar á næstu sex mánuðum en í vorkönnuninni sem framkvæmd var í mars. Hins vegar voru viðhorf þeirra heldur betri en í vetrarkönnuninni. Um 80% töldu núverandi aðstæður góðar og um 14% töldu þær hvorki góðar né slæmar.

Tæplega 19% stjórnenda töldu að aðstæður í efnahagslífinu myndu batna á næstu sex mánuðum og um 65% að aðstæður myndu haldast óbreyttar (þ.e. góðar). Stjórnendur í byggingastarfsemi og sjávarútvegi voru svartsýnni en aðrir um aðstæður eftir sex mánuði en bjartsýni meðal fyrirtækja í verslun minnkaði mest frá því í vorkönnuninni. Stjórnendur í öllum greinum voru svartsýnni en fyrir ári. Um 16% stjórnenda töldu að aðstæður yrðu verri eftir sex mánuði en um 8% á sama tíma í fyrra. Töluverð bjartsýni var um innlenda og erlenda eftirspurn en þó heldur minni en í síðustu könnun.

Samkvæmt könnuninni vildu 22 prósentum fleiri fyrirtæki fjölga starfsfólki frekar en fækka því á næstu sex mánuðum sé leiðrétt fyrir árstíðarsveiflu. Það er svipað hlutfall og var í vorkönnuninni en lægra en á sama tíma í fyrra. Jákvæðust voru viðhorf stjórnenda í fjármála- og tryggingastarfsemi þar sem um 38 prósentum fleiri fyrirtæki vildu fjölga starfsfólki en fækka því. Mest breyting varð á viðhorfum í sjávarútvegi þar sem 14 prósentum fleiri fyrirtæki vildu fjölga en fækka í sumarkönnuninni en í vorkönnuninni var þessu öfugt farið en þá vildu 16 prósentum fleiri fyrirtæki fækka starfsmönnum frekar en fjölga. Hlutfallið var á bilinu 15-35 prósentur í öðrum atvinnugreinum.

Að teknu tilliti til árstíðar taldi um 41% fyrirtækja vera skort á starfsfólki og hefur hlutfallið lítið breyst í rúmt ár. Hlutfall fyrirtækja sem töldu vera skort var hæst í fjármála- og tryggingastarfsemi þar sem 48% fyrirtækja töldu sig búa við skort á starfsfólki en minnstur var skorturinn í samgöngum, flutningum og ferðaþjónustu þar sem 31% fyrirtækja taldi sig búa við skort á starfsfólki. Í öðrum atvinnugreinum var hlutfallið á bilinu 35-45% fyrirtækja.

Launavísitalan hækkaði um 0,2% milli mánaða í apríl og um 4,9% milli ára. Kaupmáttur launa miðað við vísitöluna hafði aukist um 2,9% milli ára í apríl.

Húsnæðisverðsvísitala Hagstofunnar fyrir allt landið, sem birt var í lok maí, hækkaði um 2,6% milli mánaða að teknu tilliti til árstíðar en um 22,5% milli ára. Vísitala íbúðaverðs á höfuðborgarsvæðinu, sem Þjóðskrá Íslands reiknar út, hækkaði um 2,7% milli mánaða í apríl þegar leiðrétt hefur verið fyrir árstíðarsveiflu og um 22,7% milli ára. Fjöldi þinglýstra samninga á landinu öllu stóð í stað á fyrstu fjórum mánuðum ársins frá sama tíma í fyrra. Meðalsölutími íbúða á höfuðborgarsvæðinu var um 1,4 mánuðir á fyrstu fjórum mánuðum ársins samanborið við 2 mánuði á sama tímabili í fyrra.

Vísitala neysliverðs hækkaði um 0,2% milli mánaða í maí. Ársverðbólgan mældist 1,7% í maí og hafði hjaðnað frá marsfundi peningastefnunefndar. Vísitala neysliverðs án húsnæðis hafði hins vegar lækkað um 2,6% frá maí í fyrra. Mælikvarðar á undirliggjandi verðbólgu bentu flestir til þess að hún hefði hjaðnað enn frekar í maí og legið á bilinu 0,6-1,7%.

Megindrífkraftur hækkunar vísitölu neysliverðs í maí var sem fyrr hækkun húsnæðisverðs. Á móti vó árstíðarbundin lækkun flugfargjalda til útlanda en lækkun á verði hjólbarða hafði einnig talsverð áhrif til lækkunar vísitölnnar. Verð almennrar þjónustu lækkaði um 0,6% frá fyrra ári sem má að mestu leyti rekja til verðlækkana símaþjónustu og flugfargjalda til útlanda, en einnig hefur dregið úr öðrum hækkunum þjónustu.

Samkvæmt sumarkönnun Gallup sem framkvæmd var í maí lækkuðu verðbólguvæntingar heimila milli kannana og mældust 2,5% til eins árs og 3% til tveggja ára. Væntingar stjórnenda fyrirtækja lækkuðu einnig milli kannana. Verðbólguvæntingar þeirra til eins árs mældust 1,8% og hafa aldrei mælst jafn lágar.

II Vaxtaákvörðunin

Seðlabankastjóri greindi nefndarmönnum frá reglubundinni umræðu um stöðu og horfur í íslensku efnahagslífi í framkvæmdastjórn Alþjóðagjaldeyrissjóðsins í samræmi við fjórðu grein stofnsáttmála sjóðsins. Aðalhogfræðingur skýrði frá umræðu á fundi hjá OECD sem hann hafði tekið þátt í fyrir hönd bankans um sama efni í tengslum við skýrslu stofnunarinnar um Ísland. Á báðum fundunum hafði verið rætt sérstaklega um fjárstreymistækið.

Nefndarmenn ræddu taumhald peningastefnunnar í ljósi nýjustu upplýsinga um framvindu efnahagsmála og þess að raunvextir bankans höfðu hækkað milli funda. Rætt var um hvort þetta breytti mati nefndarmanna á því hvort taumhaldið væri hæfilegt í ljósi verðbólguhorfa, en á fundinum í maí hafði nefndin verið einhuga um þá ákvörðun að lækka vexti bankans um 0,25 prósentur þar sem raunvextir bankans höfðu hækkað milli funda auk þess sem hækkun á gengi krónunnar hefði haft í för með sér aukið aðhald að eftirspurn.

Stutt var liðið frá síðasta fundi nefndarinnar og þær upplýsingar sem höfðu birst frá þeim tíma studdu í meginatriðum fyrra mat nefndarinnar á efnahagsframvindunni. Rætt var um nýbirtar niðurstöður þjóðhagsreikninga fyrir fyrsta fjórðung ársins sem sýndu að mati nefndarinnar að útlitið hefði lítið breyst frá síðustu spá Seðlabankans. Hagvöxtur var minni á fjórðungnum en hann hafði verið á seinni hluta síðasta árs en þróunin var í takt við máispá *Peningamála*. Hagvaxtarhorfur fyrir árið í heild hefðu því lítið breyst. Tölur þjóðhagsreikninga sýndu að vöxturinn væri sem fyrr einkum drifinn af örum vexti ferðaþjónustu og einkaneyslu. Nefndin horfði auk þess til þess að útlit væri fyrir töluverða slökun í aðhaldi opinberra fjármála í ár sem kæmi til viðbótar við slökun undanfarin tvö ár.

Nefndarmenn veittu því athygli að verðbólga var áþekkt því sem hún hafði verið sl. hálf t. á en jafnframt að undirliggjandi verðbólga virtist hafa minnkað undanfarna mánuði. Bilið á milli verðþróunar innlendra þátta, einkum húsnæðiskostnaðar, og erlendra þátta hefði einnig aukist töluvert undanfarna mánuði. Sem fyrr var það mat nefndarinnar að gagnstæðir kraftar hefðu áhrif á verðbólguhorfur, þar sem hækkun gengis krónunnar og lítil alþjóðleg verðbólga vægi á móti verðbólguþrýstingi af innlendum rótum.

Horfði nefndin enn fremur til þess að verðbólguvæntingar til bæði skamms og langs tíma höfðu lækkað áfram frá síðasta fundi peningastefnunnar og raunvextir bankans því hækkað. Verðbólguvæntingar höfðu verið tiltölulega stöðugar þrátt fyrir breytingar á gengi krónunnar og að mati nefndarmanna benti það til að peningastefnan hefði náð að skapa þeim traustari kjölfestu.

Rætt var um hvort halda ætti vöxtum óbreyttum eða lækka þá. Allir nefndarmenn voru sammála um að skýr merki um spennu í þjóðarþúskapnum kölluðu á áframhaldandi peningalegt aðhald svo að tryggja megi verðstöðugleika til meðallangs tíma. Þeir töldu hins vegar að hækkun raunvaxta bankans frá síðasta fundi nefndarinnar fæli í sér nokkru meira aðhald en nefndin hafði stefnt að og talið nægilega til þess að stuðla að verðstöðugleika. Því væru rök til þess að lækka nafnvexti svo að raunvextir bankans héldust óbreyttir frá fyrri fundi.

Nefndarmenn voru hins vegar ekki sammála um hvort aðrir þættir gæfu tilefni til frekari lækkunar vaxta. Einn nefndarmaður vildi taka stærra skref þar sem raunvextir útlána til aðila sem ekki væru á fasteignamarkaði væru mjög háir vegna verðhjöðunar þegar húsnæðisliðurinn væri tekinn út úr vísitölu neysluverðs. Á þennan mælikvarða mældist verðhjöðnun og hefði hún aukist um 0,8 prósentur frá maífundinum. Sömuleiðis taldi hann að hátt gengi krónunnar hamlaði eftirspurn og minnkaði smám saman eigið fé fyrirtækja í útflutningi, einkum þeirra útflutningsfyrirtækja sem skulduðu í krónum. Því mætti líta á vaxtalækkun sem mótvægisáðgerð við háu og hækkandi gengi krónunnar. Einnig benti hann á

að aukin samkeppni á vörumarkaði gæti leitt til lægri álagningar sem fæli í sér meiri kaupmátt og lækkun á því stigi atvinnuleysis sem samræmist stöðugri verðbólgu.

Fram kom það sjónarmið að þótt gengishækkun krónunnar milli funda væri ekki mikil væri þegar töluvert aðhald fólgið í hækkun gengisins litið lengra aftur og því hversu hátt það væri. Auk þeirra áhrifa sem hún hefði á útflutningsgreinarnar væru áhrifin á vinnumarkað líklega einnig nokkur. Hækkun gengisins hefði í för með sér að það yrði hagkvæmara fyrir fyrirtæki að flytja inn starfsfólk auk þess sem það drægi úr brottflutningi fólks. Þetta hefði þegar skilað sér í minna launaskriði en gera hefði mátt ráð fyrir miðað við hversu mikil spenna væri á vinnumarkaði og gæti auk þess stuðlað að því að launahækkunir í komandi kjarasamningum yrðu í meira samræmi við verðbólguþátt og framleiðnivöxt.

Sumir nefndarmenn töldu að líkurnar á því að hækkun húsnæðisverðs umfram almennt verðlag og laun gengi til baka án þess að gengishækkunin undanfarin misseri gerði það einnig væru ekki minni en líkurnar á óhagstæðara samspili húsnæðisverðs og gengis. Þetta gæfi tilefni til að halda áfram varlegri lækkun nafnvaxta að því tilskildu að vöxtur útlána færist ekki í aukana.

Einn nefndarmaður benti á að erfitt væri að sjá að núverandi staða og nærhorfur kölluðu á peningalega örvun og því aðeins rétt að taka til baka þá raunvaxtahækkun sem orðið hefði milli funda. Töluverð slökun hefði orðið á aðhaldi opinberra fjármála og vandséð væri hvaðan hagstjórnarlegt aðhald ætti að koma ef ekki frá peningastefnunni. Benti hann ennfremur á að markmiðið með peningalegu aðhaldi væri einmitt að hægja á umsvifum í þjóðarbúskapnum sem væri að takast. Þá benti hann á að þegar peningastefnan héldi verðbólgu miðað við vísitölu neysluverðs lítilli og stöðugri væri það óhjákvæmilegt að verðbólga án húsnæðis væri mjög lítil eða jafnvel neikvæð þegar húsnæðisverð hækkar mikið.

Með hliðsjón af umræðunni lagði seðlabankastjóri til að vextir bankans yrðu lækkaðir um 0,25 prósentur sem myndi hafa í för með sér að meginvextir bankans, þ.e. vextir á sjö daga bundnum innlánnum, yrðu 4,5%, innlánsvextir (vextir á viðskiptareikningum) 4,25%, vextir af lánnum gegn veði til sjö daga 5,25% og daglánavextir 6,25%. Allir nefndarmenn studdu tillögu seðlabankastjóra. Tveir þeirra hefðu þó heldur kosið að lækka vexti um 0,5 prósentur en töldu sig engu að síður geta fallist á tillögu seðlabankastjóra.

Nefndin var sammála um að traustari kjölfesta verðbólguvæntinga við verðbólguþáttmiðið og hækkun gengis krónunnar hefðu gert peningastefnufnd mögulegt að ná lögboðnu markmiði um verðstöðugleika með lægri vöxtum en ella. Nefndarmenn voru sammála um að aðhaldsstig peningastefnunnar á komandi misserum myndi ráðast af framvindu efnahagsmála og annarri hagstjórn.

Eftirfarandi nefndarmenn sátu fundinn:

Már Guðmundsson, seðlabankastjóri og formaður nefndarinnar

Arnór Sighvatsson, aðstoðarseðlabankastjóri

Þórarinn G. Pétursson, aðalhogfræðingur

Gylfi Zoëga, prófessor, utanaðkomandi nefndarmaður

Katrín Ólafsdóttir, lektor, utanaðkomandi nefndarmaður

Þar að auki sátu fjölmargir starfsmenn Seðlabankans hluta fundarins.

Rannveig Sigurðardóttir ritaði fundargerð.

Næsta yfirlýsing peningastefnunefndarinnar verður birt 23. ágúst 2017.